

[Morten Lange.]

denne gang bliver nødt til at være endnu mere omhyggelige, og jeg anser det for sandsynligt, at vi er nødt til at gøre os klart, at større tal også vil være nødvendige.

Johan Asmussen: De uafhængige er principielt positivt indstillet med hensyn til at medvirke til at tilfredsstille det boligbehov, som særlig under de nuværende forhold gør sig gældende for unge under uddannelse af enhver art. Der er næppe tvivl om, at i hvert fald en del af det behov, som er til stede i dag, i større eller mindre grad er en følge af de sidste års og årtiers almindelige bolig-situation, og derfor er der grund til at håbe, at den normalisering, som vi nu forhåbentlig er noget stærkere på vej til, også vil give sig det udslag, at de muligheder for steder for de unge at bo, som var normale før i tiden, igen i højere grad vil gøre sig gældende — eller sagt med andre ord: at udbuddet af værelser vil vise sig at blive større.

En sådan normalisering af forholdene vil formodentlig også føre det med sig, at flere vil have mulighed for og lyst til at bo hjemme. Jeg er ganske klar over, at kollegiesystemet byder på mange fordele for, man kan måske sige, visse typer af de unge, men på den anden side kan der være grund til at passe lidt på, at man ikke i alt for stærk grad lader sig rive med af kollegiebølgen. Der er også andre momenter i selve kollegielivet; der er momenter af rent menneskelig art, som kan give anledning til nogen-omtanke. Det er vist ikke at udtrykke sig for stærkt.

Selve det system, som lovforslaget er bygget efter, kan vi tiltræde. Det er sikkert en rigtig form, man her er ved at komme ind på med disse såkaldt rullende 5 års planer, og det er måske også rigtigt at fortsætte med selve systemet med disse statslån inden for en 35 pct.s grænse. Jeg går dog ud fra, at man i udvalget vil interessere sig for den tanke, som den højtærede minister har rejst i fremsættelsestalen, om, at man måske også her lige så vel som med hensyn til møblering og montering skulle komme ind på faste, indeksregulerede beløb. Det er jo muligt, at de samme årsager, som gør sig gældende i møbleringssektoren — for at bruge det misbrugte ord — også vil gøre sig

gældende ved selve anskaffelserne og ved opførelsen af kollegierne. Jeg vil altså henstille, at man underkaster den side af sagen en grundig overvejelse.

Må jeg lige i forbindelse med lånene nævne, at jeg har hæftet mig lidt ved, at man nu har indsat en bestemmelse om, at lånene skal pantsikres. Jeg går ud fra, at man har glemt det sidste gang — det turde være noget af en selvfølge — men det er i hvert fald rart, at man er kommet i tanker om det nu.

Angående møblerings- og monterings-tilskuddet finder jeg det fuldstændig rigtigt at forlade procentsystemet og gå over til et fast beløb. Det må jo i hvert fald inspirere de pågældende til at prøve at få så meget som muligt inden for det beløb. Når jeg ser et sådant beløb, undrer jeg mig altid lidt over, hvordan man kommer frem til det, navnlig når det er et så skarpt beløb som 1.650 kr. Jeg forstod, at min forgænger på talerstolen ville interessere sig lidt for specifikationerne, og jeg går så ud fra, at vi ad den ene eller den anden kanal kan blive gjort bekendt hermed. Jeg synes, det er rigtigt, at beløbet — hvad enten det nu skal være det ene eller det andet — bliver indeksreguleret. Kun studsede jeg lidt over, at det skulle reguleres efter byggeindekset, for det er jo, så vidt jeg forstår, møbler, det drejer sig om. Jeg kan ikke helt se, om de direkte kan reguleres efter netop byggeindekset, men det er måske det rigtigste.

Der er et par ting, som de uafhængige lægger særlig vægt på, hvis en sådan lov skal gennemføres. For det første selve anvendelsesområdet for loven. Det er blevet fremhævet — og vist egentlig stærkest i 1963 af den daværende undervisningsminister — at loven tog sigte på alle unge, også andre end akademikerne. Jeg ved ikke, om der foreligger oplysninger — eller om de kan fremskaffes — om, i hvilken udstrækning den er kommet andre end akademikerne til gode. Jeg vil gerne understrege, at vi lægger stærkt vægt på, at det ikke kun bliver mundsvær, men at loven også skal komme andre end akademikere til gode. Jeg synes, det er meget væsentligt, og vil i den forbindelse spørge, om man har indrettet eller påtænker at indrette nogle kollegier således, at de bliver blandede, at de altså kan hebos af